

for at give sådan lidt fornemmelse af, hvad det er, vi taler om, så overgår vi i Danmark den tyske beskæftigelsesgrad med næsten en femtedel. Beskæftigelsen udvikler sig i øvrigt også fortsat positivt. Den seneste økonomiske oversigt fortæller os om en stigning i den private beskæftigelse på ca. 70.000 mennesker igennem de seneste godt tre år. Det er et godt resultat.

Dette resultat er skabt uden nævneværdige flaskehalsproblemer. Når vi har hørt om konkrete problemer med mangel på arbejdskraft, har en nærmere granskning af de enkelte sager næsten altid vist, at der ikke var hold i papirerne. I de resterende tilfælde har der været afdækket urimelige forventninger til, hvilke meget specifikke krav der har skullet tilfredsstillende i lyntempo, men vi vil fortsat også fra Socialdemokratiets side være meget vagtsomme over for problemet med flaskehalse.

Heldigvis har langt de fleste virksomheder været dygtige til at omstille sig fra den gamle, nødvendige desværre, personalepolitik, der handlede om at planlægge indskrænkninger i arbejdsstyrken i god tid, til den nye og lige så nødvendige personalepolitik, heldigvis, der handler om at planlægge nyansættelser og uddannelse. Modsvaret til en god planlægning har været en arbejdsmarkedspolitik, der kunne imødekomme de gennemtænkte og rimelige krav. Både arbejdsmarkedsrådene, arbejdsformidlingen og de enkelte faglige organisationer samt uddannelsesstederne har kendt deres besøgelsestid.

I Socialdemokratiet ønsker vi en fortsættelse af denne indsats, der har givet det nuværende opsving sit enestående kendetegn. Der har ikke været de overophedninger, som i løbet af meget kort tid ellers kan vælte et opsving, sådan som vi så det i 1980'erne. Beskæftigelsen i den offentlige sektor er endnu lidt lavere, end den var i 1993. Faldet i den mellemliggende periode skyldtes i vidt omfang, at antallet af mennesker i jobtræning faldt på grund af indkøringsproblemer med den første arbejdsmarkedsreform. Det store arbejde med skabelsen af aftalte puljejob som et led i den aktive arbejdsmarkedspolitik har nu fjernet dette paradoks.

Beskæftigelsesudviklingen har altså været klart positiv. Men her har vi naturligvis mange forpligtelser også i forhold til de kommende år, så udviklingen kan fortsættes. Vi bliver i Socialdemokratiet først tilfredse, når vi når til noget, der kan kaldes fuld beskæftigelse. Der er meget at indhente efter at have arvet en rekordstor

arbejdsløshed efter det knækkede opsving i 1980'erne. Titusindvis af arbejdsløse ventet utålmodigt på, at det bliver deres tur. Men det er et klart resultat af arbejdsmarkedspolitikken, at de, der har ventet længst, de langtidsløse, har fået de bedste udsigter. På omkring to år er det lykkedes at nærme sig en halvering af antallet af mennesker, der er ramt af langtidsløshed.

Også på en anden måde er udviklingen sammensat på en glædelig måde. Mange troede, at beskæftigelsesudviklingen ville nå de højtdannede og andre i forvejen ressourcerstærke. Denne frygt var ubegrundet. Nogle af de største ledighedsfald er registreret i de to store a-kasser for ufaglærte, SiD og Kvindeligt Arbejderforbund.

Når vi sidder her i Danmark og kigger på vores resultater, kan vi altså godt være dem bekendt. Hvis vi så oven i købet løfter hovedet og kigger ud over Europa, er vi i fare for at blive en lille smule stolte, og det er jo noget, man skal passe på med at blive i Danmark. Men kun i Finland og i Holland kan de opvise tilsvarende resultater af indsatsen gennem de seneste år. De har så på nogle af de andre nøgleområder end beskæftigelsen nogle resultater, der gør, at de alligevel halter en smule bag os.

Jeg vil ikke springe dette emne over i mit indlæg i dag, selv om jeg udmærket godt ved, at der let udvikler sig en form for træthed ved at høre om gode resultater. I Socialdemokratiet har vi det helt omvendt med det. Vi kan godt lide at høre om gode resultater, for vi ved, at de resultater er nogle, der betyder noget for de titusindvis af familier, der nu igen har fået et familied medlem i arbejde, som nu ikke mere er truet i deres daglige tilværelse, som nu f.eks. ikke mere er truet i forhold til, om de kan beholde deres bolig, som nu igen har mulighed for at styre deres egen tilværelse.

Arbejdsmarkedsindsatsen har stået centralt i forhold til finanslovdraftelserne igennem flere år med en kulmination sidste år med vedtagelsen af en omfattende og aktiv arbejdsmarkedspolitik.

Arbejdsmarkedspolitikken har været kendetegnet ved, kan man sige – ud over en lang række resultater, som jeg ikke vil komme nærmere ind på – nogle overskrifter, hvor man kan sige, at det var en arbejdsmarkedsreform, der lagde an til en vending af konjunkturerne fra 1993.

Så kom den nye arbejdsmarkedsreform fra 1995 med en omstilling, der kunne udnytte